

не при селото Флаунда, гдѣто веднага почнали да се трупатъ рускитѣ войски и турцитѣ обърнали своето внимание къмъ тѣзи точка.

На 12-й главнокомандующий се завърналъ и тайната за преминаването повѣрилъ на ген. Драгомирова, като му казалъ да се распореди съ нужнитѣ за това средства.

Въ това врѣме руситѣ открили отъ батареитѣ си по цѣлото течение на Дунава отъ Браила до Видинъ силенъ огънь който продължавалъ 72 часа. Въ първия денъ избухналъ въ Руссе пожаръ на нѣколко мѣста. Също и турцитѣ отпразвили масса гюлета и поврѣдили нѣкои здания въ Олтеница и Гюргево.

На 13-й вечерта руситѣ открили още по силенъ огънь срещу Никополъ гдѣто построили и 8 батареи въоружени съ обсадни топове. А въ турцитѣ не оставало вече никакво съмнѣние, че опитътъ за преминаването ще стане на друго мѣсто.

На 14-й сутрента, Драгомировъ повикалъ при себе въ градеца Бей, началниците на всички отдѣлни части на повѣрени му отрядъ, на които, слѣдъ като открилъ врѣмето и мѣстото за преминаването, казалъ: „Всички, вий, господа, ще се подчиняватъ на офицеритѣ които ще ръководятъ преминаването. Въ корабитѣ ще се варди пълна тишина; по никой начинъ не трѣбва да се отговаря на неприятелския огънь; на раненитѣ помощъ нѣма да се подава. Внушете на войницитѣ, че никакъвъ сигналъ не ще да има, нѣ да слушатъ приказанията на командиря: — *варди коршума, не пускай го даромъ, стрѣлай на месо, взрви напредъ — колай! убиешъ турчина — мълчи и не говори.*

Опредѣлената за този походъ войска (14-та дивизия) обѣдвала по рано отъ обикновенното врѣме, войницитѣ се снабдили съ 4-дневна провизия състояща отъ фунтъ мѣсо и сухари, слѣдъ което потеглили и въ 6 ч. сл. пл. пристигнали въ Зимничъ гдѣто се установили на прикрито отъ неприятеля мѣсто.

Походния отрядъ билъ распредѣленъ на 7 транспорта по 11 роти пѣхота, сотня пластуни, 60 д. казаки и 8 горски или 7 пѣхотни орждия за всякой.

Въ ч. 9 вечерта когато нощта била покрита съ тъмни облаци и росния дъждъ я правилъ още по мрачна, почнади да спускатъ въ водата приготвенитѣ 208 понтона.